aegne Linnavolikogu, Linnavalitsus ja Tööstus-kaubanduskomisjon asusid seepärast kindlale seisukohale, et need laevad tuleb omandada Tartu linnale, kes siis hakkaks seda veeteeühendust korraldama. Lodja ja Auriku tänava nurgal asetsev krunt, mis kuulus samasse varandustompu, peeti soovitavaks linnale omandada uuele sillale viiva tänava kui ka sadama laiendamiseks.

Neil asjaoludel Linnavolikogu 29. aprillil 1929. a. otsustas osta Pikalaenu Pangalt linnale eelpooltähendatud neli laeva ühes Lodja ja Auriku tänava nurgal asetseva krundi ja sinna juurde kuuluva majaga 90 000 krooni eest.

Et linnal sellekohaseid summasid ei olnud, siis otsustati nende varanduste ostmiseks teha Pikalaenu Pangalt pikaajalist odavaprotsendilist laenu.

Pikalaenu Pank oli valmis laevu ja krunti linnale müüma, müügi hinna 90 000 krooni linnale laenuna jätma 12 aastaks järk-järguliste mahamaksmistega (7 500 kr. aastas) 6 protsendiga aastas.

Algusest peale kuni 1. jaanuarini 1936. a. oli linnal laevadest netotulusid ja -kulusid järgmiselt:

	Kulud kr.	Tulud kr.	Laenu %% kr.
1929./30. a. . . .	—	3 072	2 587,50
1930./31. a. . . .	2 465,29	—	4 837,50
1931./32. a. . . .	—	3 724,17	4 387,50
1932./33. a. . . .	6 145,23	—	3 938,—
1933./34. a. . . .	4 181,97	—	3 488,—
1934./35. a. . . .	7 355,18	—	3 038,—
Kokku . . .	20 147,67	6 796,17	22 276,50

Tasutud protsentidest tuleks arvestada, vastavalt väärtusele, laevandusele $^5/_9$ ja Lodja tn. kinnisvarale $^4/_9$ osa, mis teeb laevade arvel välja 12 375,83 krooni. Kogu selle aja kestel on laevandus andnud puudujääki seega üldse 25 727,33 krooni.

1. IV 35. a. oli kogu võlast ära tasutud 41 250 krooni, tasumata 48 750 krooni, millest langes laevade arvele 27 083 ja kinnisvarale 21 667 krooni.

Tartu Linnavalitsus omas kirjas Teedeministeeriumile 25. IV 35. a. põhjendas veel kord Sisevete Laevanduse „Tartu" majanduslikke raskusi, märkides ära, et niisuguses olukorras ja nii suurte puudujääkidega on edasitöötamine muutunud raskeks ning on päevakorrale tõusnud laevanduse likvideerimise küsimus. Ühtlasi märkis Linnavalitsus aga ka selle ühenduse säilitamise hädavajalikkust reisijate- ja kaubaveo

Tartu V, lk. 159